

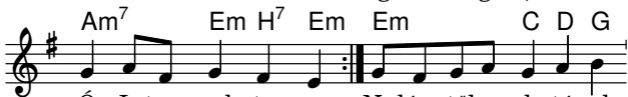
Egyedüli reményem

Fejes István, 1838–1913

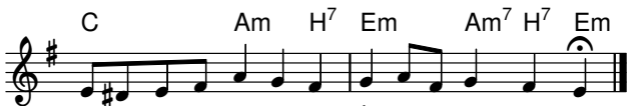
Kálmán Farkas, 1838–1906

1. E - gye - dü - li re - mé - nyem,
Jö - vel és nézz meg en - gem,

Ó Is-ten, csak te vagy; Ne légy tőlem oly tá-vo-l,
Magamra ó ne hagyj!

Könyörülj hú szol-gádon, Úr Isten, el ne hagyj!

2. Ha a nehéz időkben Elcsügged a szívem, ∴: Vígasztalást igédben, Uram, te adj nekem! Ha kétség közt hányódom, És mentségre nincs módon, Te tarts meg, Istenem!

3. A földön ha elvesztem Szerelmem tárgyait, ∴: Maradjon meg mellettem Szerelmed és a hit, Csak azt el ne veszítsem, M benned, ó Úr Isten, Remélni megtanít!

4. Földi jó és szerencse Múlándó, mint magunk, ∴: De a hit drága kincse Örök és fő javunk; Hitünk áll rendületlen, Hogy Isten véd szünetlen: Élünk, vagy meghalunk.

5. Uram, a nyomorultat, A gyöngét el ne hagyd, ∴: Az árvát, elhagyottat Gyámolítsd te magad! A szegényt, ki remélve Csak reád néz az égre: Úr Isten, el ne hagyj!